

KO JE KO

Bojana Aćamović (1985, Čačak), profesorica engleskog jezika i književnosti. Diplomirala je na Filološkom fakultetu u Beogradu. Bavi se prevode- njem savremenih anglo-američkih autora.

Margaret Atvud (*Margaret Atwood*, 1939, Ota- va), kanadska spisateljica. Objavila je preko tride- set naslova, između ostalih i romane: *Sluškinjina priča* (*The Handmaid's Tale*, 1985), *Mačke oko* (*Cat's Eye*, 1988) i *Slepi ubica* (*The Blind Assassin*, 2000), za koji joj je 2000. godine dodeljena ugledna britan- ska književna nagrada Buker. Atvudova obrađuje najrazličije teme uključujući nacionalni identitet, politička pitanja i istoriju, a značajno mesto u nje- nom stvaralaštvu pripada položaju i problemima žena u društvu. Ubraja se u najznačajnije i najčita- nije savremene pisce.

Stevan Bradić (1982, Novi Sad), diplomirani je komparatista i student filozofije u Novom Sadu. Piše eseje, književnu kritiku i poeziju. Objavljuje u periodici. Živi u Novom Sadu.

Paul Celan (1920, Černovice, Rumunija – 1970, Pariz), zapravo Paul Ančel (Antschel) rođen je u po- rodici nemačkih Jevreja u Rumuniji. 1934. je morao da napusti tamošnju gimnaziju zbog sve većih anti- semitskih ispada. Nakon 1938. studirao je medicinu u Francuskoj, a zatim romanistiku u Bukureštu. Po ulasku nemačkih trupa u grad 1941. regrutovan je na prisilni rad na izgradnji puteva. Godinu dana kasnije njegovi roditelji su transportovani u radni logor Mihailovka. Otac mu umire od tifusa, a smrt majke (ubijena pucnjem u potiljak) biće kasnije cen- tralni motiv u njegovoj poeziji. Sam Celan biva tako- đe zatočenik radnog logora sve do 1943. godine. Nakon kratkog studija anglistike, zapošljava se 1945. kao lektor i prevodilac u jednom izdavačkom pre- duzeću u Bukureštu, kada objavljuje prve pesme u časopisu „Agora”. Istovremeno bavi se prevode- njem Kafke. 1947. napušta staljinizmom pritisnutu Rumuniju i nakon kratkog boravka u Beču 1948. konačno se nastanjuje u Parizu. Studira germanistiku i lingvistiku i nakon toga radi na *Ecole Normale Su-*

périure kao lektor za nemački jezik. Prevodi Rem- boa, Bloka, Mandeljštama, Jesenjina i Šekspira na nemački. Nagrađen je književnom nagradom gra- da Bremena (1958), Georg-Biherovom nagradom (1960) i Velikom nagradom za umetnost Severne Rajne Vestfalije (1964). Izvršio je samoubistvo u Parizu, skokom u Seno, 20. aprila 1970.

Đorđe Despić (1968, Užice), magistrirao je na odseku za srpsku književnost Filozofskog fakulte- ta u Novom Sadu, gde radi kao asistent na pred- metu Teorija književnosti. Piše književnu kritiku i eseje. Objavljene knjige: *Aksiološki izazovi* (2000), *Spiralni tragovi – kritike i eseji o srpskom pesništvu* (2005). Živi u Novom Sadu.

Daniela Fulgosi (1967, Zemun), diplomirala je na Fakultetu primenjenih umetnosti u Beogradu 1991, gde je završila i postdiplomske studije 1995. godine. Član je ULUS-a od 1992. Radi kao docent na Fakultetu primenjenih umetnosti u Beogradu, na predmetu Akt. Učestvovala je na preko 170 ko- lektivnih izložbi u zemlji i inostranstvu od 1990. Učestvovala je, od 1994. godine, na međunarodnim bijenalima grafike u Mađarskoj, Srbiji, Norveškoj, Makedoniji, Japanu, Bugarskoj, Indiji, Grčkoj, Fran- cuskoj, Tajlandu, Bosni i Hercegovini, Češkoj i Ko- reji. Živi u Beogradu.

Tanja S. Ivanović (Beograd), radi u SANU kao bibliotekarka. Objavila je dva romana: *Vreme za mamin čaj* (2005) i *Ukrštenice upola cene* (2007).

Milenko D. Jovanović (1941, Ljubić), pesnik, prozaista i kritičar. Objavio je sledeće knjige – poezija: *Hromi dani* (1967), *Vertikalni pejzaž* (1998), *Reči pod skafanderom* (2000), *Razaranje klasike* (2002), *Argonaut na kauču* (2005); proza: *Dnevnik bivšeg za- vodnika* (2004). Piše esejistiku i književnu kritiku.

Boris Lazić (1967, Pariz), objavio je putopise *Beleške o Arkadiji* (2000) i *Turski divan* (2005), roman *Gubilište* (pod pseudonimom Dimitrije Požarev, 2007), kao i sledeće pesničke zbirke: *Posnuće* (1994),

Okeanija (1997), *Strašna muzika o beskraju* (sa Goranom Stojanovićem, 1999) i *Psalmi inovernog* (2002). Radi kao viši lektor za srpski jezik na Univerzitetu Pariz IV Sorbona. Prevodi sa francuskog i engleskog jezika. Živi u Parizu.

Milijana Milanović (1980, Novi Sad), diplomirala je srpsku književnost i jezik na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Pored proze i poezije, piše književnu kritiku i ogledе. Objavljivala je u dnevnim novinama i periodici. Živi u Banatskom Karlovcu.

Tanja Milutinović (1968, Beograd), piše poeziju i prozu. Diplomirala je na Filološkom fakultetu u Beogradu. Dobila je prvu nagradu Narodne biblioteke Bor za kratku priču (2007) i prvu nagradu iz oblasti kratke prozne forme na Svetosavskom književnom konkursu u Knjaževcu (2007). Objavljuje po periodici. Živi u Beogradu.

Olivera Miok (1984, Vršac), apsolventkinja je komparativne književnosti u Novom Sadu. Piše književnu kritiku i ogledе. Prevodi sa engleskog. Objavljuje po periodici.

Milena Mirkić (1984, Požega), apsolventkinja je na katedri za češki jezik i književnost Filološkog fakulteta u Beogradu. Bavi se prevodjenjem. Trenutno živi i radi u Beogradu.

Nemanja Mitrović (1960, Pariz), objavio je sledeće knjige proze: *San rata* (1981), *Rase* (1983), *U znaku ribe* (1987), *Duše i stvari* (1988), *Priče za oči* (1990), *Grad pored sveta* (1994), *Pesma iz mora* (1995), *Izabrane priče* (1999), *Vrata na dnu* (2000), *Scenario za san* (2003), *Nerasvetljeni Svetozarov nestanak* (2004), *Predanja sa meseca* (2005), *Drug Petar Pan* (2006), *Tamna strana sunca* (2006), *Bajke s Venere* (2007), *Kraj plavih reka* (2007); knjige poezije: *Strah od svega* (1996), *Crtam po mraku* (2004), *Pare ili život* (2006). Urednik je biblioteke „Svetske sveske“ Beogradske manufakture snova. Pesme i priče su mu uvršćene u desetak prozних i pesničkih antologija. Priče su mu prevedene na nekoliko jezika. Ilustrovao je književne listove, časopise i knjige. Živi u Beogradu kao slobodan umetnik.

Dragan Pejić (1950, Barači), završio je Fakultet političkih nauka u Sarajevu. Kao novinar radio je u sarajevskom „Oslobođenju“ i novosadskom „Dnevniku“, a kao stručni saradnik u Gradskom veću Sa-

veza sindikata Novi Sad, Vojvođanskoj banci i Posrednoj upravi Srbije. Svoje tekstove objavljivao je u mnogim listovima, revijama i časopisima širom Jugoslavije. Trenutno radi kao novinar u časopisu „Elikzir“. Živi u Novom Sadu.

Mirjana Petrović (1976, Talin, Estonija), završila je Filološki fakultet u Beogradu, grupu za ruski jezik i književnost. Kratko vreme radila je na Filološkom fakultetu kao asistent-pripravnik na Katedri slavistike, zatim u Narodnoj biblioteci Srbije, trenutno radi kao prevodilac za ruski jezik. Objavila je zbirku poezije *Palimpsest* (2007). Živi u Beogradu.

Nataša Polovina (1980, Novi Sad), magistrirala je na odseku za srpsku književnost Filozofskog fakulteta u Novom Sadu, gde radi kao asistent na predmetu Srednjovekovna književnost. Piše ogledе iz istorije književnosti i književnu kritiku. Objavljuje u periodici. Živi u Novom Sadu.

Saša Radojčić (1963, Sombor), diplomirao je filozofiju na Filozofskom, a magistrirao na Filološkom fakultetu u Beogradu. Predaje filozofiju na Učiteljskom fakultetu u Somboru. Piše poeziju, kritiku, eseje i prevodi sa nemačkog. Knjige pesama: *Uzalud snovi* (1985), *Kamerna muzika* (1991), *Amerika i druge pesme* (1994), *Elegije, nokturne, etide* (2001), *Četiri godišnja doba* (2004). Knjige kritika, eseja i studija: *Providni anđeli* (2003), *Poezija, vreme budućе* (2003), *Ništa i prah – antropološki pesimizam Sterijinog Davorja* (2006). Živi u Somboru.

Dejan Radovanović (1958, Beograd), završio je istoriju umetnosti na Filozofskom fakultetu u Beogradu. Objavljuje tekstove iz istorije umetnosti, zaštite kulturnih dobara, kritike i prikaze u stručnim časopisima i dnevnoj štampi. Radi u Pokrajinskom zavodu za zaštitu spomenika u Novom Sadu.

Maja Solar (1980, Zagreb), diplomirala je filozofiju na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu, gde trenutno radi kao saradnica u nastavi, na predmetima Logika i Filozofija prirode. Članica je Kluba studenata i studentkinja filozofije „Gerusija“, škole poezije koju vodi Dubravka Đurić – AŽIN (Asocijacija za žensku inicijativu) i poetsko-političkog teatra „Poetske rupe“. Autorka je i učesnica performersko-poetskog programa *LILITitanje* (izvođenje poezije pesnikinja). Objavljuje po periodici. Živi u Novom Sadu.

Miloš Urban (1967, Sokolov, Češka), češki pisac, prevodilac i urednik izdavačke kuće *Argo*. Studirao je modernu filologiju na katedrama za anglistiku i skandinavske jezike na Filozofskom fakultetu Karlovog univerziteta u Pragu. Jedno vreme radio je kao urednik izdavačke kuće *Mladá fronta*, a trenutno je urednik u *Argu*. Izdao je šest romana. Njegova dela prevedena su na nemački, španski, holandski, mađarski i ruski jezik. Autor je pozorišnih komada *Trochu lásky (Malo ljubavi)* i *Nože a růže (Noževi i ruže)*. Njegove pripovetke su objavljivane u raznim književnim časopisima, kao i u zbirkama pripovedaka edicije Češka pripovetka, koje je objavila izdavačka kuća *Listen*.

Simon Vej (*Simone Weil*, 1909, Pariz – 1943, Ešford, Engleska), filozofkinja, aktivistkinja i teozofkinja-pacifista, obeležila je misao XX veka. Rođena je u srednjoklasnoj ateističkoj jevrejskoj porodici. Počela je da piše dvadesetih godina prošlog veka. Učestvovala je u Španskom građanskom ratu sa grupom anarhista, a 1937. vratila se u Francusku gde je u srednjoj školi predavala filozofiju i starogrčki. U okrilju benediktinskog manastira upoznala se sa hrišćanskim misliocima, a u narednim godinama čita engleske metafizičke pesnike i piše neke od najznačajnijih filozofskih eseja, kao što su „*Ilijada* ili pesma o sili“ i „*Razmišljanja o poreklu hitlerizma*“. Prevodila je sa starogrčkog i sanskrita. Objavljena dela: *Razmišljanja o uzrocima slobode i društvenog tlačenja* (1934), *Težina i blagorodnost* (1947), *Ukorenjenost* (1949), *Iščekivanje Boga* (1949), *Sveske I, II, III* (1951, 1953, 1956). Umrla je u 34. godini života u Engleskoj od posledica štrajka glađu, na koji se odlučila kako bi izrazila svoje saosećanje sa žrtvama nacista.

Dragan Velikić (1953, Beograd), diplomirao je svetsku književnost sa teorijom književnosti na beogradskom Filološkom fakultetu. Od 1994. do 1999. godine bio je urednik izdavačke delatnosti Radija B92. Pisao je kolumne za *NIN*, *Vreme*, *Danas* i *Reporter*. U junu 2005. godine postavljen je za ambasadora Republike Srbije u Beču. Objavio je romane: *Via Pula* (1988, nagrada „*Miloš Crnjanski*“), *Astragan* (1991), *Hamsin 51* (1993), *Severni zid* (1995, stipendija Fonda „*Borislav Pekić*“), *Danteov trg* (1997); *Slučaj Bremen* (2001), *Dosije Domaševski* (2003), *Ruski prozor* (2007, NIN-ova nagrada i nagrada „*Meša Selimović*“). Knjige priča: *Pogrešan pokret* (1983) i

Staklena bašta (1985). Knjige eseja: *Yu-tlantida* (1993), *Deponija* (1994), *Stanje stvari* (1998) i *Pseća pošta* (2006). Knjige Dragana Velikića prevedene su na desetak evropskih jezika. Zastupljen je u domaćim i inostranim antologijama proze.

Ivana Velimirac (1976, Beograd), diplomirala je opštu književnost na Filološkom fakultetu u Beogradu. Objavila je zbirku poezije *Drevni dečak* (2003), za koju je dobila „*Brankovu nagradu*“. Magistrirala je na Sorboni, gde trenutno sprema doktorat. Prevodi sa francuskog i engleskog jezika. Trenutno živi u Parizu.

Sonja Veselinović (1981, Novi Sad), diplomirala je komparativnu književnost na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu, gde trenutno pohađa i post-diplomske studije. Piše eseje, književnu kritiku i poeziju. Objavljuje u periodici. Živi u Novom Sadu.

Slobodan Vladušić (1973, Subotica), magistrirao je na odseku za srpsku književnost Filozofskog fakulteta u Novom Sadu, gde radi kao asistent. Piše studije posvećene srpskoj književnosti, kao i eseje o raznorodnim kulturnim fenomenima. Objavio je knjige književnih kritika, ogleđa i studija: *Degustacija strasti* (1998), *Portret hermeneutičara u tranziciji* (2007) i *Na promaji* (2007). Dobitnik je nagrade „*Milan Bogdanović*“ za književnu kritiku (2004). Živi u Subotici.

Snežana Vukadinović (1964, Odžaci) diplomirala je na odseku za klasičnu filologiju Filozofskog fakulteta u Beogradu, a magistrirala na odseku za srpsku književnost Filozofskog fakulteta u Novom Sadu, gde trenutno radi kao asistent za klasične jezike, na odseku za istoriju. Član je Društva za antičke studije Srbije i Neohelenskog društva Srbije. Piše pesme, kratke priče i prevodi sa grčkog, latinskog, nemačkog i drugih jezika.

Dejan Vukićević (1965, Kraljevo), diplomirao je svetsku književnost i magistrirao bibliotekarstvo i informatiku na Filološkom fakultetu u Beogradu. Objavio knjige priča: *Korota* (1998), *Aleja bizarnih kipova* (2002), *Omama* (2007) i roman *Bodilo* (2005). Nekoliko njegovih priča prevedeno je na španski, poljski, mađarski i rumunski, a prevod zbirke *Aleja bizarnih kipova* uskoro će biti objavljen u Poljskoj. Zaposlen je u Narodnoj biblioteci Srbije.